

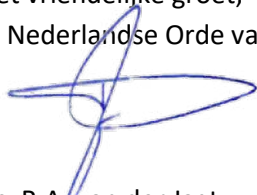
Reactie Wet implementatie Richtlijn betalingsdienstaanbieders

Amsterdam, 6 december 2022

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (hierna: de NOB) heeft met belangstelling kennisgenomen van het wetsvoorstel Wet implementatie Richtlijn betalingsdienstaanbieders en geeft graag een reactie op dit voorstel.

Met deze reactie beogen we een bijdrage te leveren aan de totstandkoming van goede wet- en regelgeving. Dat doen we vanuit onze expertise en ervaring. Wij hebben daarbij aandacht voor de fundamentele rechts- en wetgevingsbeginselen zoals rechtsgelijkheid, rechtszekerheid, handhaafbaarheid en uitvoerbaarheid.

Met vriendelijke groet,
de Nederlandse Orde van Belastingadviseurs

drs. R.A. van der Jagt
voorzitter Commissie Wetsvoorstellen

1. Inleiding

Op 9 december 2021 is de internetconsultatie Wet implementatie richtlijn betalingsdianstaaibieders gepubliceerd. De NOB had daarbij verschillende vragen over de reikwijdte van bepaalde onderdelen, terwijl zij ook om verduidelijking van gebruikte definities en invulling van formuleringen in diverse bepalingen vroeg. De NOB is verheugd in de memorie van toelichting een blijk van waardering van haar commentaar te lezen en te zien dat dit heeft geleid tot verduidelijkingen en aanpassingen. Toch zijn er nog een aantal punten waar de NOB opmerkingen dan wel vragen bij plaatst naar aanleiding van het recent gepubliceerde wetsvoorstel en de daarbij behorende memorie van toelichting.

2. Reactie

2.1 Wijziging boetebepaling artikel 40 lid 1 Wet op de omzetbelasting 1968

De NOB constateert dat door de voorgestelde wijziging van artikel 40 lid 1 Wet OB de maximale boete voor het niet indienen van de listing of een van de zogeheten (I)OSS-meldingen wordt verhoogd van € 5.514 naar € 9.000 (beiden op basis van de hoogte zoals deze geldt voor verzuimen gepleegd in 2022). De NOB constateert dat deze wijziging niet wordt toegelicht in de memorie van toelichting en verzoekt dit alsnog te doen. Het komt de NOB namelijk vreemd voor dat de verzuimen van artikel 40 door deze wijziging tot een hogere boete kunnen leiden dan verzuimen die beboetbaar zijn op basis van artikel 67c (niet betalen aangifte) of artikel 67ca (onjuiste facturen), terwijl deze bedragen op dit moment gelijk zijn. Omwille van consistentie, geeft de NOB er de voorkeur aan dat fiscale verzuimboetes in de verschillende wetten naar hoogte op elkaar aansluiten. In dat kader merkt de NOB ook op dat de hoogte van een boete van de tweede categorie (€ 4.500; niveau 2022) dichter bij het huidige maximum van € 5.514 ligt dan de hoogte van een boete van de derde categorie. De NOB verzoekt ook om toelichting waarom voor het hogere bedrag van de derde categorie is gekozen. Bovendien merkt de NOB op dat de nieuwe tekst van artikel 40 lid 1 Wet OB niet compleet lijkt te zijn. De NOB neemt aan dat na 'de derde categorie', opgenomen zou moeten worden 'bedoeld in artikel 23, vierde lid, van het Wetboek van Strafrecht'. Tevens merkt de NOB op dat in deze nieuwe redactie het derde lid van artikel 40 Wet OB overbodig zou worden, omdat door de dynamische verwijzing naar het Wetboek van Strafrecht de indexatie automatisch meeloopt met de in het Wetboek van Strafrecht toegepaste indexatie.

2.2 Invoegen boetebepaling artikel 41 Wet op de omzetbelasting 1968

De NOB constateert dat door de invoeging van artikel 41 Wet OB de wettelijke mogelijkheid wordt gecreëerd om voor de in artikel 41 Wet OB genoemde vergrijpen een boete van ten hoogste de zesde categorie op te leggen aan betalingsdienstaanbieders. De NOB constateert verder dat de staatssecretaris in de memorie van toelichting stelt dat elke boete proportioneel dient te zijn, waarbij voor het bepalen van de uiteindelijke hoogte van de boete alle relevante feiten en omstandigheden van het concrete geval worden afgewogen door de inspecteur.¹ De NOB verzoekt om de openbare publicatie van een duidelijk afwegingskader en de uitgangspunten op basis waarvan de inspecteur de afweging van het concrete geval onderbouwd. Daarnaast constateert de NOB dat door invoeging van artikel 41 lid 2 Wet OB de mogelijkheid ontstaat een vergrijpboete op te leggen voor de daar omschreven gevallen. De NOB neemt aan dat ook voor gevallen zoals bedoeld in lid 2 opzet of grove schuld wordt vereist om tot een vergrijpboete te kunnen komen. Als dat inderdaad het geval is, komt de vraag op waarom lid 2 dan afzonderlijk is opgenomen aangezien lid 1 reeds de mogelijkheid biedt voor het opleggen van een vergrijpboete. Indien voor de in lid 2 bedoelde gevallen geen opzet of grove schuld zou zijn vereist dan vraagt de NOB zich af wat dan de rechtvaardiging is voor het opleggen van een vergrijpboete. De NOB verzoekt om nadere toelichting op dit punt.

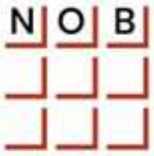
2.3 Verhouding termijnen opleggen vergrijpboete en bewaren registers

De NOB constateert dat de voorgestelde invoeging van artikel 39b lid 6 Wet OB voorziet in een verplichting voor betalingsdienstaanbieders om de registers voor een periode van drie kalenderjaren vanaf het einde van het kalenderjaar van de betalingsdatum te bewaren. De NOB constateert verder dat de voorgestelde invoeging van artikel 41 lid 3 Wet OB voorziet in het vervallen van de bevoegdheid tot het opleggen van een boete door het verloop van vijf jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de rapportageverplichtingen zijn ontstaan.

Het hanteren van twee afwijkende termijnen creëert naar mening van de NOB de mogelijkheid dat een betalingsdienstaanbieder volgens artikel 41 lid 1 of lid 2 Wet OB een boete krijgt opgelegd, maar ingevolge artikel 39b lid 6 Wet OB niet langer over de betaalgegevens waar de boete betrekking op heeft kan beschikken. De uitwerking van deze situatie leidt naar mening van de NOB tot een onmogelijke of uiterst moeilijke bewijspositie voor de betalingsdienstaanbieder. De NOB verzoekt om de bevoegdheid tot het opleggen van een vergrijpboete zoals in artikel 41 Wet OB te beperken tot de periode tot en met het verloop van drie jaren na het einde van het kalenderjaar waarin de rapportageverplichting is ontstaan.

¹ Memorie van toelichting, pagina 14.

2.4 Gebruik data voor andere belastingmiddelen

De NOB constateert dat de staatssecretaris in de memorie van toelichting het doel dat door de EU wordt nagestreefd onderschrijft dat door middel van de verzamelde gegevens btw-fraude kan worden opgespoord. In antwoord op vragen van de NOB als onderdeel van het consultatieproces stelt de staatssecretaris dat de ontvangen informatie ook voor handhaving van andere belastingen kan worden gebruikt. De staatssecretaris meent dat hiervoor geen aanvullende wetgeving noodzakelijk is. Hiertoe zal door de Belastingdienst een pilot worden ingericht om te beoordelen in welke mate gegevens kunnen helpen bij de handhaving van andere belastingmiddelen. De NOB acht het wenselijk om vooraf duidelijkheid te hebben over de wijze waarop deze gegevens zullen worden gebruikt.

De NOB vraagt zich af of het gebruik van deze gegevens voor andere doeleinden door de Belastingdienst in lijn is met de beoogde werking van het nieuwe systeem. In Verordening 2020/283 staan een aantal artikelen die in Verordening 904/2010 zullen worden opgenomen. In het nieuw toe te voegen artikel 24 quinquies is opgenomen dat toegang tot CESOP uitsluitend aan Eurofisc-verbindingsambtenaren zal worden verleend en uitsluitend wanneer die toegang verband houdt met een onderzoek naar vermoedelijke btw-fraude en het opsporen van btw-fraude. De staatssecretaris lijkt het gebruik van deze data verder uit te willen bereiden. De NOB vraagt zich af welke wettelijke basis de staatssecretaris ziet om de data buiten deze situaties te gebruiken en om welke data het gaat.

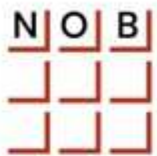
2.5 Verdwijnen van individuele dataverzoeken

In de memorie van toelichting is opgenomen dat de kostenbesparing van de nieuwe richtlijn substantieel zal zijn ten opzichte van een ongecoördineerd systeem. De staatssecretaris stelt dat het aannemelijk is dat de kostenbesparing die met dit systeem wordt behaald groter is dan de huidige ongecoördineerde dataverzoeken. In de memorie van toelichting is verder niet onderbouwd welke individuele dataverzoeken hierdoor zullen komen te vervallen. De NOB acht het wenselijk om hier meer concrete toezeggingen over te doen.

2.6 Aansluiting bij Europese interpretatie

De NOB constateert dat de Europese Commissie verduidelijkingen voor de praktijk heeft gepubliceerd in de *“Guidelines for the reporting of payment data from payment service providers and transmission to the Central Electronic System of Payment information”* (de Guidelines). Ook heeft de Europese Commissie tijdens een openbare consultatie aangegeven te zullen werken aan *Frequently Asked Questions (FAQs)* die zullen worden gepubliceerd op de website van de Europese Commissie.

De NOB stelt voor om voor de uitleg en toepassing van het wetsvoorstel te verduidelijken dat aangesloten moet worden bij de Guidelines en de te publiceren FAQs, in het kader van een eenduidige en consistente uitleg voor de praktijk binnen Europees verband.

In dat kader vraagt de NOB op Europees niveau bijvoorbeeld verduidelijking over de vraag door wie gerapporteerd moet worden (hoofdhuis of branch/agent) in de lidstaat waar de betaaldienst wordt verricht, in geval van branches van betaaldienstverleners die geen kredietinstelling zijn in de zin van PSD2. In dat geval heeft het hoofdhuis een vergunning op basis van een Europees paspoort en wordt de branch geregistreerd in het register van het land waar de branch actief is. De betaaldienst kan echter daadwerkelijk verricht worden door (het administratieve systeem van) het hoofdhuis als de branch niet meer is dan een sales office. Eenzelfde verduidelijking is gewenst ten aanzien van de betaaldiensten die aangeboden worden via een agent, waarbij de agent, in tegenstelling tot een bijkantoor, een zelfstandige (rechts)persoon is in een andere Lidstaat dan waar de vergunning wordt gehouden.

3. Tot slot

De NOB is uiteraard graag bereid het vorenstaande reactie op het wetsvoorstel nader toe te lichten en daartoe in overleg te treden. Een afschrift van deze reactie wordt verzonden aan de staatssecretaris van Financiën en op onze website gepubliceerd.²

Over de NOB

De Nederlandse Orde van Belastingadviseurs (NOB) is opgericht in 1954. We zijn de beroepsvereniging van universitair opgeleide belastingadviseurs in Nederland en behartigen de gemeenschappelijke belangen van onze leden. We staan voor een excellente beroepsuitoefening door het aanbieden van opleidingen voor onze leden, het toepassen van onze code of conduct en de handhaving daarvan via onafhankelijk tuchtrecht. We vormen de brug tussen leden en maatschappij door de inzet van de bij onze leden aanwezige (praktijk)kennis over de volle breedte van het fiscale terrein. Deze kennis zetten we in om een bijdrage te leveren aan het maatschappelijke debat over belastingen.

² Meer informatie over de Commissie Wetsvoorstellen van de NOB leest u hier:
<https://www.nob.net/nob/commissies/commissie-wetsvoorstellen>.

